

Centerpartiet på gränsen till cynism

Svenska Dagbladet den 9 maj 2021

Ett politiskt parti är dess väljare och val vinns genom röster. Partierna och vad de står för förändras över tid för att klara överlevnaden på politikens marknad i takt med att väljarnas föränderliga behov och viljor. En politisk rörelses öde avgörs dock inte enbart av vad de står för utan också av vad de står emot.

Under Annie Lööfs ledning har Centerpartiet attraherat borgerliga väljare som motsätter sig Sverigedemokraterna. Men i denna utveckling har pragmatiska lösningar på problemen som följt på den växande invandringen hamnat i skymundan. Centerpartiet har stått emot Sverigedemokraterna, men samtidigt också emot de reformer de själva identifierar som lösningar på integrationsproblemet.

Centerpartiets berättelse är ganska enkel och uppenbarligen tillräckligt attraktiv för en tillräckligt stor väljarbas: vi behöver inte begränsa invandringen om invandrarna integreras på arbetsmarknaden. Enligt Centern är ekonomisk integration ett inte bara nödvändigt, utan också tillräckligt, villkor för integrationen i stort. Partiet finner diskussioner om invandringens andra problem, såsom kulturell integration, oacceptabla. Detta har satt partiets företrädare på kollisionkurs med sina tidigare allierade, som efter mycket motstånd till slut valde att erkänna Sverigedemokraterna som en livskraftig politisk partner.

Men låt oss, likt Centerpartiet, fokusera på den ekonomiska integrationen. Det är svårt att förstå hur de nödvändiga reformerna för ekonomisk integration ska kunna åstadkommas medan den socialdemokratiska regeringen – med Centerpartiets stöd – innehar makten.

Den ekonomiska integrationen av invandrare är verkligen i dåligt skick. I en rapport till Entreprenörskapsforum 2020 visade forskarna Johan Eklund och Johan P Larsson att knappt hälften av de som invandrat till Sverige tjänar tillräckligt för att nå upp till en konservativt dragen gräns för självförsörjning.

I en liknande analys visar Riksdagens utredningstjänst att 675 000 invandrare i varierande grad försörjer sig på bidrag. Frågan är hur många av dessa invandrare som efter många år i landet ens skulle klara det minimala krav på 13 000 kronor i månadslön som Migrationsverket ställer på en arbetskraftsinvandrare.

Att bidra till en politik som uttryckligen kräver ”ekonomisk integration” och samtidigt stödja ett regeringsunderlag som inte ser något behov av strukturella reformer är värre än naivt – det gränsar till cynism. Det skulle krävas strängare villkor för tillgång till svensk välfärd, en flexibel arbetsmarknad, lägre ingångslöner och lägre bidragsnivåer för att klara våra nuvarande invandringsnivåer rent ekonomiskt.

Alla dessa nödvändiga reformer kräver en konsekvent och aggressiv integrationsagenda som omfattar strukturella förändringar som aldrig kommer att ske under en socialdemokratisk regering. Centerpartiet är väl medvetet om detta dödläge, men bedömer det helt enkelt som viktigare att hålla Sverigedemokraterna utanför beslutsprocessen. Allt i enlighet med den nya väljarbasens krav.

Özge Öner